

Ἑλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΛΑΪΜΟΣ

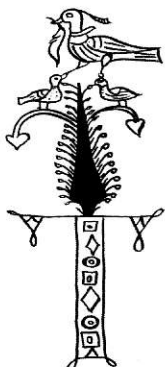
Ἀριθμός φύλλου 300

1 Μαΐου 2011

Τό πολιτιστικό μας ὄραμα

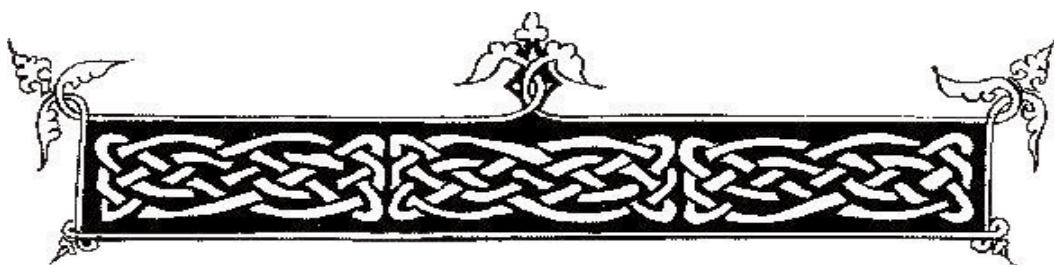
Ὅνειρα τοῦ χθές...

ἐμπειρίες τοῦ σήμερα

οὗτο τόν καιρό βλέπω στή δημοσιογραφική ἐπικαιρότητα, νά καταστρώνονται πλάϊ στον ψόγο καί στήν κατακραυγή ἐνάντια στους πρωταίτιους τῆς ἀδάμαστης οἰκονομικῆς κρίσης, ἀπόψεις καί ἐμπειρίες, πού ἐκπροσωποῦν ἀποστασιοποιημένες ἱστορικές ἐποχές καί πολιτιστικά ἀπόμακρες ἀνθρώπινες ἐπιδόσεις.

Δημοσιογραφικοί κάλαμοι, πού φυλλομετροῦν, μέ ἐνδιαφέρον ἐρευνητῇ, τό ἀρχεϊακό ἱστορικό ὑλικό καί τό προσφέρουν, σέ συσχετισμό ἢ σέ ἀντιπαράθεση μέ τή σύγχρονη δομή τῆς ἀτομικῆς καί τῆς κοινωνικῆς μας ζωῆς, ἐγγίζουσιν τό δείκτη σέ παρωχημένες φιλοσοφικές καί κοινωνικές ἀναμετρήσεις καί ξανατονίζουν λησμονημένα συνθήματα. Ἄλλοι, ἀπόλυτα ἐκσυγχρονισμένοι ὑπηρέτες τῆς πληροφόρησης, σφραγίζουν ἐρμητικά τή θυρίδα τοῦ ἱστορικοῦ παρελθόντος καί ἐπικεντρώνουν τό ἐνδια-

«Οἱ Ἀπόστολοι

ὥς ἐδίδαξαν...»(β).

Οταν, ἀπαγγέλλουμε τό «Σύμβολο τῆς Πίστεως», καταθέτουμε τὴν ὁμολογία, ὅτι πιστεύουμε, ἀναπαυόμαστε καὶ ἀναινιζόμαστε στὴν ἀγκαλιά τῆς «Ἀποστολικῆς» Ἐκκλησίας. Παράλληλα, ἀνοίγουμε ἓνα εὐρύτατο κεφάλαιο τῆς Ἐκκλησιολογίας μας καὶ ψηλαφοῦμε-μέ δέος ψυχῆς-μιὰ πραγματικότητα, πού ἐνῶ ὑπερβαίνει τὴν ἀντιληπτική μας ικανότητα, θησαυρίζεται μέσα μας ὥς θητεία καὶ μαθητεία «παρά τοὺς πόδας» τῶν μεγαλύτερων καὶ γνησιώτερων δασκάλων τῆς Οἴκου-μένης καὶ ὥς ἀνοιγμα τῆς ψυχῆς μας στὴ μόνη Ἀλήθεια, πού φωτίζει τοὺς οὐρανοὺς καὶ νοηματίζει τό γήινο μόχθο μας.

Ἡ ἀποστολικότητα τῆς Ἐκ-

κλησίας μας δέν ἐκφράζεται μόνο μέ τὴν ἀδιάκοπη, ἀλυσιδωτὴ διαδοχή τῶν λειτουργῶν Της. Λειτουργεῖ, ταυτόχρονα καὶ πιστοποιεῖται καὶ ἐπιβάλλεται μέ τὴν «ἐν τόπῳ καὶ χρόνῳ» λιτάνευση τοῦ σωστικοῦ Εὐαγγελικοῦ λόγου καὶ τὴν ἀντίστοιχη ἐγκάρδια μαθητεία καὶ ἀποδοχή τοῦ μηνύματος ἀπὸ τίς διαδοχικὲς ἀνθρώπινες γενεές.

Στό προηγούμενο κείμενό μου, πρώτη ἀπόπειρα παρουσίας καὶ ἀνάλυσης τοῦ χαρακτήρα τῆς ἀποστολικότητας τῆς Ἐκκλησίας μας, σᾶς κάλεσα νὰ σταθοῦμε νὰ ἀκούσουμε, μέ σεβασμό καὶ μέ προσοχή, τό πρόσταγμα τοῦ ἀναστημένου Κυρίου μας στοὺς ἐκπληκτοὺς καὶ ἐκθαμβοὺς μαθητὲς Του: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη...».

Σέ τοῦτο, τό δεύτερο κείμενο, νοιώθω τό χρέος νὰ ἱστορήσω, τὴν ἀνταπόκριση τῶν ἁγίων Ἀποστόλων στὴν Ἀποκάλυψη καὶ

στό πρόσταγμα του Διδασκάλου Κυρίου. Τήν προσωπική τους άφοσίωση στο Πρόσωπο του σαρκωμένου Λόγου. Τήν πιστότητά τους, όπως τήν έμπλούτισαν και τή μετάδωσαν στά πλήθη, κατά τή μέρα τής Πεντηκοστής. Καί όπως τήν κληροδότησαν, πάντα θερμή και πάντα δυναμική, στους άμεσους διαδόχους τους, λειτουργούς του εύρύτατου έκκλησιαστικού περιβάλου και στίς γενιές των διαδόχων λειτουργών, πού θά διακονήσουν τήν Έκκλησία Ίησου Χριστού ίσαμε τήν τελευταία των αιώνων.

Ή πρώτη, κυρίαρχη άποψη στην Έκκλησιολογία μας, άποσαφηνίζει, ότι ο εύαγγελισμός του λαού δέ γίνεται μόνο μέ τό λόγο, μόνο μέ τή διδαχή και τήν ιστόρηση των γεγονότων. Συμπληρώνεται και ολοκληρώνεται μέ τήν κατάθεση των προσωπικών έμπειριών, τής πηγαίας, θερμής άφοσίωσης στο πρόσωπο του Θεανθρώπου Λυτρωτή και τής αυθόρμητης πνευματικής άκτινοβολίας τής χαρακτηριστικής αγιότητας.

Τό «πορευθέντες μαθητεύσατε» δέ θεσπίζει και δέν επιβάλλει μόνο τήν άφηγηματική περιγραφή των γεγονότων και τή διδακτική-μόνο-έξαγγελία και άνάλυση του Θείου θελήματος. Διευρύνει τήν έννοια του εύαγγελισμού και τής Διδαχής, μέ τήν άδολη προβο-

λή του προσωπικού, πνευματικού, άποκτήματος. Ή σεμνή παρουσία και ή έξαγιασμένη συμπεριφορά του λειτουργού, φορέα του μηνύματος, έπισημαίνει, ότι ή άναγγελία του καινού μηνύματος και τής καινής ζωής δέν είναι στεϊρος, «κατά συνθήκην» λόγος, αλλά μετάγγιση του θησαυρισμένου πλούτου τής καρδιάς. Τής γνώσης και των βιωμάτων, πού έσπειρε στή γόνιμη γή τής ψυχής τό παντοδύναμο Θεϊκό χέρι και τά διαφύλαξαν, μέ πιστότητα και δέος, οι άποδέκτες των άτίμητων δωρεών.

Οι άγιοι Απόστολοι ήταν τά έξαγιασμένα δοχεΐα τής Χάριτος του Θεού. Κήρυτταν μέ τό λόγο τους. Καί έπειθαν μέ τήν άγια συμπεριφορά τους. Έδειχναν, κατά τίς άναστροφές τους-δίχως τήν παραμικρή έπιτήδευση-ότι τό άποθεματικό τής καρδιάς τους ήταν ή διδαχή και τό θέλημα του Κυρίου. Καί έπειθαν, τή συναγμένη και μαθητευόμενη όμήγυρη τής Έκκλησίας, νά κλείσει και αυτή, στά βάθη τής ψυχής, τό δυναμκό σπόρο. Νά τόν βοηθήσει νά βλαστήσει και νά καρποφορήσει τήν άφοσίωση στο Θεό Πατέρα και τή γνήσια άγάπη στον άδελφό άνθρωπο. Καί νά άναδειχτεί ή κάθε ύπαρξη γνήσιος φορέας του μεγάλου, εύαγγελικού μηνύματος. «Άλας τής γής» (Ματθ. ε΄ 13). «Φώς του κόσμου» και «Πόλις επάνω όρους κειμένη» (Ματθ. ε΄ 14).

Θά ξεχωρίσω δυό από τά

πολλά δείγματα αὐτοῦ τοῦ χαρισματικοῦ εὐαγγελισμοῦ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Ὁ πρωτοκορουφαῖος ἀπόστολος Πέτρος γράφει στή δεύτερη Καθολική του Ἐπιστολή: «οὐ γάρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τήν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καί παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γεννηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος» (Β' Πέτρ. α' 16).

Ἐπιλεγμένος καί κλητός Ἀπόστολος ὁ Παῦλος, στή δεύτερη ἐπιστολή του «πρός Κορινθίους», τοὺς χειραγωγεῖ στὸν ἄμεσο καί γνήσιο σύνδεσμο μέ τὸν Ἰησοῦ Χριστό, ὥστε νά ἀναδειχτοῦν δοχεῖα τῆς Λυτρωτικῆς Χάριτος καί ἀνθῶνες τῆς εὐωδίας Χριστοῦ. «Χριστοῦ εὐωδία ἐσμέν τῷ Θεῷ ἐν τοῖς σωζομένοις καί ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις, οἷς μὲν ὁσμή θανάτου, οἷς δέ ὁσμή ζωῆς». Δέν κηρύττουμε μέ δόλια σκοπιμότητα, ὅπως κάποιοι ἄλλοι, «καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινείας, ἀλλ' ὡς ἐκ Θεοῦ κατενώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦντες» (Β' Κορινθ. β' 15-17).

Τῇ διακριτικῇ αὐτῇ λειτουργίᾳ τοῦ ἀποστολικοῦ χαρίσματος, τῇ σοβαρότατῃ εὐθύνη γιὰ τὴ μεταφορά ἀκέραιου τοῦ Εὐαγγελικοῦ μηνύματος καί γιὰ τὴ χειραγωγία ὁλόκληρου τοῦ ἐκκλησια-

στικοῦ Σώματος στή λυτρωτικῇ Τράπεζα τοῦ μυστικοῦ Δείπνου καί στο ἀποκαλυπτικό φῶς τῆς Πεντηκοστῆς τὴν ἀναλύουν καί τὴν ὑπογραμμίζουν, μέ ὅλο τὸ δυναμισμό τῆς ψυχῆς τους, οἱ φωτισμένοι διάδοχοι τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, πού ἔχουν τιμηθεῖ μέ καθολικὴ ἀναγνώριση καί πού ἔχουν κληροδοτήσει στοὺς διαδόχους τους καί στήν εὐρύτατῃ αὐλή τῆς Ἐκκλησίας τὴν ἀγνότητα τῶν αἰσθημάτων τους καί τὴν καθαρότητα τοῦ ποιμαντικοῦ μόχθου τους.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, βαρεῖα πονεμένος ἀπὸ τὴν πράξη μερικῶν ἀπερίσκεπτων χειριστῶν τῆς ἐπισκοπικῆς ἐξουσίας, πού εἶχε σάν ἀποτέλεσμα τὴ διεΐσδυση ἀνέτοιμων καί ἀνάξιων προσώπων στο Ἱερό Θυσιαστήριο, γράφει: «Ἦσχύνηθην ὑπὲρ τῶν ἁλλων, ὅσοι, μηδὲν τῶν πολλῶν ὄντες βελτίους, μέγα μένουσιν, εἰ καὶ μή πολλῷ χεῖρους, ἀνήπτοις χερσίν, ὃ δὴ λέγεται, καί ἀμυήτοις ψυχαῖς τοῖς ἁγιωτάτοις ἑαυτοῦς ἐπείσάγουσι, καί πρὶν ἄξιοι γενέσθαι προσιέναι τοῖς ἱεροῖς, μεταποιοῦνται τοῦ βήματος, θλίβονταί τε καὶ ὠθοῦνται περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, ὥσπερ οὐκ ἀρετῆς τόπον, ἀλλ' ἀφορμὴν βίου τὴν τάξιν ταύτην εἶναι νομίζοντες, οὐδέ λειτουργίαν ὑπεύθυνον, ἀλλ' ἀρχὴν ἀνεξέταστον» (Ἀπολογητικός, 35). (Ντράπηκα γιὰ κείνους τοὺς ἄλλους, πού χωρὶς νά ξεχωρίζουν ἀπὸ τοὺς πολλούς, γιὰ τὴν ἀρετὴ τους, στριμώχνονται νά

μπούν στο Θυσιαστήριο καί στήν Ἁγία Τράπεζα, σάν ὁ χώρος αὐτός νά μὴν εἶναι τόπος τῆς ἀρετῆς, ἀλλὰ ἀφορμή γιὰ τό ἀνοιγμα στή βιοπάλη).

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, στούς ἐξειδικευμένους λόγους του γιὰ τὴν Ἱερωσύνη, γράφει, ἀνάμεσα στὰ πολλὰ: «Ὅταν Ἐκκλησίας προστῇται δέη, καί ψυχῶν ἐπιμέλειαν πιστευθῇται τοσοῦτων,... ἀγαγέσθωσαν εἰς τό μέσον οἱ πολλῶ τῷ μέτρῳ πλεονεκτοῦντες ἀπάντων, καί τοσοῦτον ὑψηλότεροι τῶν ἄλλων κατὰ τὴν τῆς ψυχῆς ὄντες ἀρετὴν, ὅσον τοῦ παντός ἔθνους Ἑβραίων κατὰ τό τοῦ σώματος μέγεθος ὁ Σαοὺλ, μᾶλλον δέ καί πολλῶ πλέον» (Περὶ Ἱερωσύνης Β'). (Ὅταν πρόκειται νά ἐκλεγοῦν ἡγετικά στελέχη τῆς Ἐκκλησίας, λειτουργοί, πού θά φροντίσουν γιὰ τὴ σωτηρία τῶν ψυχῶν, θά πρέπει νά κληθοῦν ἐκεῖνοι, πού ξεπερνοῦν, κατὰ τὴν ἀρετὴ τῆς ψυχῆς, ὅλους τοὺς ἄλλους, τόσο πολὺ, ὅσο ὁ Σαοὺλ ξεπερνοῦσε, κατὰ τὴ διάπλαση τοῦ σώματός του, ὅλους τοὺς Ἑβραίους).

Θά προσθέσω καί μιά ἀκόμα ἐπισήμανση τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, πού διευρύνει τὸν πίνακα τῶν προσόντων ἐκείνων, πού προσέρχονται νά διακονήσουν στὸν Ἱερό Θυσιαστήριο καί νά ἐπωμιστοῦν τό ὑπέρβαρο λειτουργημα τῆς διδασχῆς καί τῆς χαρισματικῆς διαποιήμανσης τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας. «Οὐ γάρ μό-

νον καθαρὸν οὕτως, ὥς τηλικαύτης ἡξικόμενον διακονίας, ἀλλὰ καί λίαν συνετόν, καί πολλῶν ἔμπερον εἶναι δεῖ, καί πάντα μὲν εἰδέναι τὰ βιωτικά, τῶν ἐν μέσῳ στρεφομένων οὐχ ἥττον, πάντων δέ ἀπηλλάχθαι, μᾶλλον τῶν τὰ ὄρη κατεληφότων μοναχῶν» (Περὶ Ἱερωσύνης, VI, δ'). (Εἰκεῖνος, πού προσέρχεται νά διακονήσῃ στοῦ Ἱεροῦ Θυσιαστήριου, ὅχι μόνον πρέπει νά διαθέτῃ τὴν καθαρότητα, πού ἀρμόζει στοῦ λειτουργημα του, ἀλλὰ πρέπει νά εἶναι καί ἰδιαίτερα συνετός καί ἔμπειρος σέ πολλὰ πράγματα. Νά γνωρίζει ὅλα τὰ σχετικὰ μέ τὴ βιοπάλη, περισσότερο ἀπὸ ἐκείνους, πού ἀγωνίζονται μέσα στὸν κόσμον καί, ταυτόχρονα, νά εἶναι ἀπαλλαγμένος ἀπὸ τίς ἀδυναμίες καί τίς ἐκτροπές, περισσότερο ἀπὸ τοὺς μοναχοὺς, πού βρίσκονται στὰ βουνά).

Αὐτὴ ἡ λαχτάρα γιὰ γνήσια ἀρχιερωσύνη καί ἱερωσύνη, διέτρεξε στὶς ζωντανές ἐκκλησιαστικὲς κοινότητες τῶν ἀποστολικῶν χρόνων καί πλούτισε τὴν Ἐκκλησία μέ «ὑπηρέτας Χριστοῦ καί οἰκονόμους μυστηρίων Θεοῦ» (Α' Κορινθ. δ' 1). Μέ ἅγιες ὑπάρξεις, πού διδάχθηκαν τὰ ἱερά γράμματα μέ πνεῦμα ἐξαγιασμένης μαθητείας καί προσφέρθηκαν στὴ διακονία τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων καί στὸν εὐαγγελισμό τοῦ λαοῦ μέ καθαρότητα καρδιᾶς

καί μέ πιστότητα στό θεϊό πρόσταγμα.

Όταν αναδιφοῦμε τούς τόμους τῆς πλούσιας ἐκκλησιαστικῆς μας ἱστορίας καί ὅταν σκύβουμε, μέ εὐλάβεια στούς βίους τῶν ἁγίων μας, μένουμε ἔκθαμβοι. Προσωπικότητες γεμᾶτες χάρη Θεοῦ, Ἐπίσκοποι καί ἱερεῖς, μέ «θεῖο ἔρωτα» καί μέ διάφανη πορεία βίου καί ἀποστολικῆς προσφορᾶς, ἐξακολουθοῦν νά διδάσκουν, μέ τήν ἁγιοπνευματική διδασχὴ τους καί μέ τό φωτεινό παράδειγμά τους, ὅλους ἐκείνους, πού προσέρχονται, μέ πνεῦμα μαθητείας, στήν αὐλή τῆς Ἐκκλησίας καί ἀνοίγουν τήν καρδιά τους γιά νά εἰσχωρήσει μέσα τους τό ὁδηγητικό φῶς καί ἡ εὐαισθησία τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Ὡστόσο, τά ἱστορικά θησαυρίσματα μᾶς ἀποκαλύπτουν καί τήν ἄλλη ἐμπειρία. Τή σχεδιασμένη, τή σκόπιμη καί ὑπουλη ἔνταξη στά ἀποστολικά λειτουργήματα προσώπων, πού ἀντί γιά τή φλόγα τῆς πίστεως καί τῆς ἀφοσίωσης στό πρόσωπο τοῦ Ἐσταυρωμένου Ἀρχιποίμενα, ἔτρεφαν στά βάθη τῆς ἀλλοτριωμένης ὑπαρξῆς τους τό ὄνειρο γιά τήν ἀπόκτηση περγαμηνῶν ἐξουσίας ἢ γιά τήν προώθησή τους σέ θέσεις, πού τούς ὑπόσχονταν κοσμική προβολή καί πλουτισμό ἀχόρταγο.

Κλασσικό παράδειγμα τέτοι-
ας νόθου καί σκοτεινῆς ἀναζήτη-
σης-πρώτης μετά τή θεμελίωση

τῆς Ἐκκλησίας-συναντᾶμε καθώς διαβάζουμε τό βιβλίο τῶν Πράξεων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Ὁ ἱερός συγγραφέας μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι στήν πόλη τῆς Σαμαρείας «*ἀνὴρ τις ὑπῆχε ἓνας μάγος, ὀνόματι Σίμων προὔπηρχε μαγεύων καί ἐξιστῶν τό ἔθνος τῆς Σαμαρείας, λέγων εἶναι τινα ἑαυτὸν μέγαν*» (Πράξ. η'9). Καί ὅλοι τόν πρόσεχαν καί τόν ἀποδέχονταν, «*διὰ τό ἱκανῶ χρόνῳ ἐξεστακέναι αὐτούς*» (στ. 11). (Τόν ἄκουγαν καί τόν πρόσεχαν, ἐπειδὴ γιά μακρό χρονικό διάστημα τούς ἐντυπωσίαζε καί τούς ἐξέπληττε μέ τίς μαγεῖες του).

Ὁ μάγος αὐτός αἰφνιδιάστηκε, ὅταν ἄκουσε τό διάκονο Φίλιππο, νά κηρύττει τό Εὐαγγέλιο, νά μιλάει γιά τό πρόσωπο τοῦ ἀναστημένου Ἰησοῦ Χριστοῦ καί νά ἀνοίγει, μπροστά στά πλήθη τό μονοπάτι, πού ὁδηγεῖ στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Γοητευμένος ἀπό τήν «καινή διδασχὴ» ζήτησε νά βαπτιστεῖ. Ἀλλά, δέ σταμάτησε ἐκεῖ. Ἐθισμένος στά τεχνάσματα τῆς μαγείας, θεώρησε πῶς μπορούσε καί αὐτός νά κάνει θαύματα καί νά κερδίσει μέ αὐτά τήν ἐμπιστοσύνη καί τήν ὑποταγή τοῦ πλήθους. «*ἰδὼν ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων δίδοται τό Πνεῦμα τό Ἅγιον προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα λέγων: δότε καί μοί τήν ἐξουσίαν ταύτην, ἵνα ὡς ἐάν ἐπιθῶ τάς χεῖρας λαμβάνη πνεῦμα Ἅγιον*».

Τό αἷτημα αὐτό τοῦ Σίμωνα

ήταν μία προκλητική βλασφημία. Ήταν έκφραση σκοπιμότητας, κοινοποίηση του σκοτεινού όραματός του, νά επεκτείνει τίς μαγικές του επιδόσεις καί νά αύξήσει τή στάθμη τών κερδών του.

Άμεσα, χωρίς νά τοῦ παραχωρηθεῖ χρόνος γιά ὑποστήριξη τών απόψεών του ἢ γιά ἀπολογία, τόν ἀπόκοψε ὁ Ἀποστολος Πέτρος ἀπό τήν ἐκκλησιαστική κοινωνία τών ἁγίων. Μέ σοβαρότητα, ἀλλά καί μέ αὐστηρότητα, τοῦ εἶπε: «*τό ἀργύριόν σου σύν σοί εἶη εἰς ἀπώλειαν, ὅτι τήν δωρεάν τοῦ Θεοῦ ἐνόμισας διά χρημάτων κτᾶσθαι. οὐκ ἔσται σοι μερίς οὐδέ κληρος ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, ἡ γάρ καρδιά σου οὐκ ἔστιν εὐθεῖα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ*» (στ. 20-21). (Καί σύ καί τό ἀργύριό σου προορίζετε νά χαθεῖτε. Καί αὐτό γιατί πίστεψες ὅτι, μέ τά χρήματά σου, μπορεῖς νά ἀποκτήσεις τή μεγάλη δωρεά τοῦ Θεοῦ).

Ὁ Σίμων, ὁ πρόην μάγος, αἰφνιδιάστηκε, συγκλονίστηκε καί μετανόησε. Τό ὄνομά του, ὅμως καί ἡ πράξη του ἔμειναν ἀναρτημένα στή βίβλο τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας ἱστορίας, γιά νά ἐπισημαίνουν καί νά στιγματίζουν τίς διολισθήσεις τών λειτουργῶν τών ἁγίων Μυστηρίων στήν ἐπαγγελματοποιημένη Ἀρχιερωσύνη καί Ἱερωσύνη, πού ἀπλώνει τά χέρια, γιά νά βαστάσει τόν Κρατήρα τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Ἰησοῦ, στοχεύοντας στήν οἰκοδόμηση μεγαλείου, στήν ὑλική ἀμοιβή καί στό

βέβηλο, ἄμετρο πλουτισμό.

Οἱ πατέρες μας, πού διακόνησαν μέ πιστότητα τό Ἱερό Θυσιαστήριο, τίς παρόμοιες ἐκφυλιστικές συμπεριφορές τίς κωδικοποίησαν μέ τό ὄνομα τοῦ πρώτου καταλυτή τῆς ἀποστολικῆς παράδοσης, τοῦ Σίμωνα. Ἀπό τότε, ἴσαμε σήμερα, ἡ ἐξαγορά μέ χρήματα ἢ μέ ἄλλες παροχές τοῦ Ἀρχιερατικοῦ ἢ τοῦ Ἱερατικοῦ ἀξιώματος χαρακτηρίζεται «Σιμωνία» καί ἀντιμετωπίζεται μέ βαρύτατες «Κανονικές» ποινές.

Μιά ἔντιμη καί προσεκτική διερεύνηση τών ἱστορικῶν καταλοίπων τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας ἀποκαλύπτει, ὅτι πλάϊ στούς σεμνοῦς φορεῖς τῆς ἀποστολικῆς Χάριτος, στούς λειτουργούς, πού ὑπηρετοῦν μέ πυρωμένη καρδιά τήν Τράπεζα τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου καί ἐξαγγέλλουν πρὸς κάθε κατεύθυνση, μέ παρρησία, τό Εὐαγγελικό μήνυμα, διακινεῦνται καί οἱ πλαστογράφοι τοῦ ἀποστολικοῦ ὑπουργήματος, πού στοχεύουν στήν πρόκληση ἐντυπώσεων καί στήν ἐξασφάλιση ἀμοιβῶν.

Ἡ Ἐκκλησία, γιά νά ἀνακόψει τό ρεῦμα τῆς Σιμωνίας θέσπισε Ἱερούς Κανόνες, πού ὄχι μόνο κακίζουν, ἀλλά καί κολάζουν τή βέβηλη τακτική. Οἰκουμενικές Σύνοδοι, μέ ὅλο τό βάρος τοῦ κύρους τους, ἀλλά καί Τοπικές Σύνοδοι,

πού άνοιξαν στην τράπεζα της μελέτης καί της κρίσης τέτοια περιστατικά, άντέδρασαν έντονα καί επέβαλαν έπιτιμήσεις καί ποινές στους παραβάτες της άξιοπρέπειας καί της άποστολικής καθαρότητας.

Τό έρώτημα, πού άναδύεται από τά βάθη της ψυχής μας καί άναστατώνει τίς συνειδήσεις μας, είναι τοϋτο. Σήμερα, σ' αυτή τήν καμπή των αιώνων καί σ' αυτή τή διαπλοκή ή τήν άντιπαράθεση των πολιτιστικών ρευμάτων, οί ήγέτες της Όρθόδοξης Έκκλησίας μας, οί κληρονόμοι της άποστολικότητας καί της αγιότητας, πορεύονται στοιχημένοι στό παράδειγμα καί στην πρακτική των αγίων Άποστόλων ή μαγεύονται από τό μάγο Σίμωνα καί χτυποϋν τίς πόρτες της έξουσίας, γιά νά άπολαύσουν καλοστόλιστους θρόνους καί πρόνομια πλασματικής, κοσμικής κλίμακας;

Όποιος παρακολουθεϊ από κοντά καί μέ λαχτάρα ψυχής τίς μεθοδεύσεις καί τίς έξελίξεις στους σύγχρονους Συνοδικούς χώρους, θλίβεται βαθύτατα, γιατί διαπιστώνει, ότι ή άποστολικότητα, τό κύριο χαρακτηριστικό καί χαρακτηριστικό ιδίωμα της Ίεραρχίας της Έκκλησίας, έχει περάσει στά κατ'άστυχα των τυπικών προσόντων των υποψήφιων Έπισκόπων καί

στις τυπικές διατάξεις της τελετουργίας της χειροτονίας τους. Κρατείται μόνο, ως άλυσιδωτή διαδοχή, πού ξεκινάει από τους δώδεκα Άποστόλους του Κυρίου μας καί κυλάει στό χρόνο καί στους αιώνες, χωρίς νά διακόψει τή συνοχή της καί νά άυτονομηθεϊ από τή μακρά σειρά των λειτουργών των Αγίων Μυστηρίων.

Αυτό θεσπίζουν οί Ίεροί Κανόνες. Αυτό όρίζει τό τελετουργικό Τυπικό της Αγιότατης Έκκλησίας μας. Άλλά αυτό τό έπεκτείνει καί τό άποσαφηνίζει καί τό έπιβάλλει, μέ πολύ εύρύτερα ανοίγματα καί μέ βαρύτερο φόρτο εύθυνων ή ιστορία της Άποστολικότητας, πού τήν έγραψαν μέ τή φωτεινή ζωή τους καί μέ τό ποιμαντικό τους έργο οί μεγάλες προσωπικότητες της Όρθόδοξης Έκκλησίας μας.

Τό καυτό έρώτημα: Τηροϋνται αυτά σήμερα; Δυστυχώς, όχι. Θά σ'ας φανεϊ παράξενο, αλλά έτσι είναι. Μιά μικρή ομάδα Ίεραρχων, τό διαβόητο «κλάμπ της άρχοντιας» συνέρχεται σέ σκοτεινή διαβούλευση καί άποφασίζει ποιός θά είναι ό νέος ποιμενάρχης. Τά κριτήρια, πού ύπαγορεύουν καί όριστικοποιοϋν τήν έπιλογή, δέν είναι ή πνευματική ώριμότητα του υποψήφιου, ή λιπαρή μόρφωσή του καί οί ποιμαντικές του ικανότητες, αλλά ή σχέση του καί ή έξάρτησή του από τά δυναμικά πρόσωπα του «κλάμπ της άρχοντιας». Άμα είναι προσδεμένος σ'

αυτή την άλυσίδα, οι άλλες προ-
διαγραφές περιπτεύουν.

Ἡ πρακτική αυτή, στερεω-
μένη καί παγιωμένη κατά τίς τε-
λευταίες δεκαετίες, ἔσυρε τήν Ἱε-
ραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλά-
δος στήν περιφρόνηση καί στή
χλεύη. Ὁ λαός παρακολουθεῖ δε-
σποτάδες, μέ βαρύτιμες ἀμφιέσεις
καί μέ βηματισμό αὐτοεπίδειξης,
ἀλλά δέ διακρίνει στά πρόσωπά
τους καί στίς κινήσεις τους τή σο-
βαρότητα τοῦ ποιμένα καί τήν ἱλα-
ρότητα τοῦ πατέρα. Ξένοι οἱ ποι-
μένες. Ἄγνωστες οἱ προθέσεις τους.
Θολή ἡ προσφορά τους. Κομμένη
ἡ διασύνδεσή τους μέ τους ἁγίους
Ἀποστόλους καί μέ τήν ὁμήγυρη
τῶν γνήσιων καί δυναμικῶν δια-

δόχων τους.

Ὁ σημερινός προκαθήμενος
εἶναι «ἄφωνότερος ἰχθύος καί ἁ-
πραγώτερος βατράχου». Τά μέλη
τοῦ «κλάμπ τῆς ἀρχοντιᾶς», λαν-
σάρουν φιλελευθερισμό καί ἄπα-
νωτές ἀπολαύσεις. Ὁ περιφερό-
μενος θίασος τῶν πανηγυριστῶν,
λιτανεύει τή χλιδή καί εἰσπράττει
τήν καλοπέραση.

Καί...μηδέν πλέον.

«Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν Σου
καί εὐλόγησον τήν κληρονομίαν
Σου...

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Παπα-Γιάννη

Τώρα, πού ἄλλαξε τό ἐπιελεῖο τῆς Κεν-
τρικῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλη-
σίας τῆς Ἑλλάδος, θα προχωρήσει ἡ δικα-
στική διερεύνηση τῶν δύο μεγάλων σκαν-
δάλων, τῆς πώλησης (χωρίς δημοπρασία)
τῶν οἰκοπέδων τῆς Βουλιαγμένης καί τῆς
κλοπῆς χρημάτων, πού ἀποιολμήθηκε μέ-
σα στήν Ἱερά Σύνοδο;

Φιλικά

Παπα-Γιώργης

ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΣΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ-ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΣΚΑΝΔΑΛΩΝ

ΦΛΕΓΟΝΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΑ

Πρίν από λίγες μέρες (τό τρίτο δεκαήμερο του Μαρτίου) έγινε αλλαγή στην Διοίκηση του Οικονομικού επιτελείου της Έκκλησίας της Ελλάδος (Ε.Κ.Υ.Ο.). Για ποιούς λόγους; Μήπως στην πραγματικότητα δέν έγινε ΑΛΛΑΓΗ, αλλά αναγκαστική ΑΠΟΠΟΜΠΗ των δύο κορυφαίων οικονομικών παραγόντων, του Προέδρου της Δ.Ε. της Ε.Κ.Υ.Ο. Μητροπολίτου Ίωαννίνων κ. Θεοκλήτου και του Γεν. Διευθυντού της Ε.Κ.Υ.Ο. κ. Άντ. Ζαμπέλη; Και εξηγούμεθα:

Ήδη, κατά τό περασμένο καλοκαίρι ή Εισαγγελική Αρχή της Πατρίδος μας, έπειτα από ένδελεχη έρευνα από τόν αρμόδιο εισαγγελέα κ. Άντ. Έλευθεριάνο άσκησε δίωξη «in rem για άπιστία σέ βάρος Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου άνω του ποσού των 15000 ευρώ, άμεση συνέργεια στην άπι-

στία και ήθική άντουργία, καθώς και ψευδη βεβαίωση σέ βάρος Ν.Π.Δ.Δ.. Οί προβλεπόμενες, δέ, από τό νόμο περi καταχραστών του Δημοσίου ποινές είναι βαρύτερες και φθάνουν ως τήν ισόβια κάθειρξη» (Έφημερίς «Free Sunday», 27-3-11).

Είδικοί επί του θέματος τονίζουν ότι τό πόρισμα της προανακρίσεως, βάσει του όποιου ό κ. Εισαγγελέας παρέπεμψε τήν υπόθεση στην κύρια άνάκριση, φωτογραφίζει τούς ύπευθύνους. Από τόν Αύγουστο του 2010, πού έγινε γνωστή ή υπόθεση και ή δικαστική της εξέλιξη, ή κύρια άνάκριση φαίνεται ότι δέν έχει προχωρήσει για κάποιους λόγους, πού μπορούμε ίσως νά εικάσουμε. Εικάσιες θά πείτε, αλλά όχι άβάσιμες. Και τό λέμε αυτό, γιατί κατά κανόνα στην κύρια άνάκριση προσωποιοϋνται τά πράγματα... Μήπως, λοιπόν, επίκει-

ται ή προσωποποίηση των συγκεκριμένων κακουργηματικών πράξεων και γι' αυτό άπεμακρύνθησαν οι δύο Άνώτατοι Οικονομικοί Παράγοντες;

Η σκοτεινή αυτή ιστορία έχει ως έξiης: Κατά τήν ήμέρα της έορτής του Προκαθημένου κ. Ίερωνύμου (15-6-2009), εις τά κενά γραφεία της Ί. Συνόδου, συνεκεντρώθησαν, συνωμοστικῶ τῶ τρόπῳ, κάποιοι κορυφαῖοι Οικονομικοί-Έκκλησιαστικοί Παράγοντες, και διέπραξαν μία βαρυτάτη οικονομική έγκληματική συναλλαγή. Δηλαδή, διεπράχθη μία διπλή παράνομη και άνήθικη άγοραπωλησία Έκκλησιαστικής εκτάσεως (φιλέτο), χωρίς κανένα δημόσιο διαγωνισμό!!! Ένα προνομιακό οικόπεδο τεσσάρων στρεμμάτων στη Βουλιαγμένη, έπωλήθη εις ένα καταπατητή, υπάλληλο του Δήμου, αντί του ποσού των 14 εκατομμυρίων €. Άμέσως, τήν ίδια στιγμή, επί τόπου, από μετεβιβάσθη από τόν καταπατητή σε κάποιον γνωστό έφοπλιστή, αντί του ποσού των 15,5 εκατομμυρίων €. Ο έν λόγω καταπατητής, ήδη είχε χάσει όλες τις δίκες πού έδικαίωσαν πλήρως τήν Έκκλησία της Ελλάδος και έπομένως, και τά «προνόμια», πού από τόν νόμο άπορρέουν υπέρ του καταπατητή και εκθέτουμε παρακάτω. Άρα, πονηρῶς και παρανόμως, έθεωρήθη ότι συνεχίζει νά είναι καταπατητής και ότι έπομένως γι' αυτόν ισχύει ή συγκεκριμένη εύεργετική διάταξη του νόμου (τά «προνόμια»), πού του επιτρέπει νά έλθη σε νόμιμο συμβιβασμό και κανονική οικονομική συμφωνία με τόν Νόμιμο Ίδιοκτήτη.

Ο έν λόγω καταπατητής, υπάλληλος του Δήμου, κατέθεσε έπιταγές 14 εκατομμυρίων €. Και αυτή ή συγκεκριμένη πράξη, είναι παράνομη και γι' αυτόν, και γιά τόν άποδέκτη των έπιταγών, βάσει της κειμένης νομοθεσίας, περί διακινήσεως μαύρου χρήματος.

Σημειωτέον, επί πλέον, ότι, ή Οικονομική Υπηρεσία της Έκκλησίας της Ελλάδος δέν έζήτησε τήν άναγκαία γνωμάτευσι από τήν άρμοδία υπηρεσία εκτιμήσεως δημοσίων ή εκκλησιαστικών εκτάσεων (Σ.Ο.Ε.), γιά τήν αξία του έν λόγω οικοπέδου. Σύμφωνα με έγκυρες πληροφορίες, υπάρχει γνωμάτευση, ότι ή αξία του έν λόγω οικοπέδου άνέρχεται στο ποσόν των 30 εκατομμυρίων € περίπου. Αυτό βέβαια είναι πολύ εύκολο νά διαπιστωθεί με τήν έντολή από τό δικαστήριο γιά επίσημη πραγματογνωμοσύνη.

Μετά τήν ιστορική άναδρομή έπανερχόμεθα επί της ούσίας. Με τήν άπαγγελία, από τήν δικαιοσύνη, των τεσσάρων κακουργημάτων, μή προσωποποιηθέντων εισέτι, γιατί άραγε (!!!), ΔΕΝ θά έπρεπε άραυτα νά άπομακρυνθί από τήν θέσι της όλόκληρος ή Ήγεσία του "Έκκλησιαστικού Υπουργείου Οικονομικών", της Ε.ΚΥ.Ο.; Γιατί υπήρξε αυτή ή πολύμηνη καθυστέρηση και γιατί ή άπομάκρυνση πραγματοποιήθηκε τόν Μάρτιο του 2011;

Πέραν των άνωτέρω, πολύ σοβαρών ζητημάτων, τά σημαντικότερα και κατ' έξοχήν φλέγοντα έρωτηματικά, άφορούν τόν ίδιο τόν Άρχιεπίσκοπο!!! Δηλαδή, εάν και κατά πόσον ό Προκαθημένος της Έκκλησίας της Ελλάδος έγνώριζε

ή όχι τίς παράνομες πράξεις! εάν τίς ἐνέκρινε! ή εάν ό ίδιος τίς προώθησε! Τό μόνο βέβαιο εἶναι ότι, οὐδόλως ἐκινήθη κατά τῶν συγκεκριμένων φυσικῶν προσώπων πού διέπραξαν τίς ὡς ἄνω παραβατικές καί ἐγκληματικές ἐνέργειες, ἕως τόν Μάρτιο τοῦ 2011.! Καί εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστόν ότι, ή ἡγεσία τοῦ «Ἐκκλησιαστικοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν», ἀποτελεῖται ἀπό πρόσωπα τῆς ἐπιλογῆς καί τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης τοῦ ἐκάστοτε Προκαθημένου. Ἐπομένως, τό ζήτημα ἀφορᾷ πρωτίστως καί κυρίως τόν ἴδιο τόν Μακαριώτατο. Αὐτός ὀφείλει ΝΑ ΑΠΟΛΟΓΗΘΗ ἐνώπιον τοῦ Ἑλληνορθόδοξου λαοῦ μας!!!

Ἡ ἐν λόγω ὑπόθεση τῶν οἰκοπέδων τῆς Βουλιαγμένης ἐπιβαρύνεται ἔτι περαιτέρω καί ἀπό ἄλλες ὑποθέσεις «ἀξιοποίησης» ἐκκλησιαστικῶν ἐκτάσεων μέσω ἰσχυρῶν οἰκονομικῶν παραγόντων. Δηλαδή, προφανῶς τό ζήτημα συνδέεται ή ἀποτελεῖ συνέχεια τῶν παλαιῶν ὑποθέσεων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν σκανδάλων (οἰκοπέδων τῆς Βουλιαγμένης καί ἄλλων κτημάτων), πού ξέσπασαν ὡς τό μέγιστο οἰκονομικό σκάνδαλο τοῦ 1997, γιά τό ὁποῖο τότε ἀπηγγέλθησαν κατηγορίες γιά ἐπτά κακουργήματα καί ἀρκετά πλημμελήματα εἰς βάρος τοῦ νῦν Ἀρχιεπισκόπου καί τότε Μητροπολίτου Θιβῶν κ. Ἱερωνύμου, ἀπό τίς Εἰσαγγελικές Ἀρχές τῆς Ποινικῆς Δικαιοσύνης τῆς Πατρίδος μας. Τό τότε φοβερό οἰκονομικό σκάνδαλο καταγράφεται καί περιγράφεται ἐναργέστατα εἰς τό Πόρισμα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας κ. Σεραφεῖμ καί

εἰς τήν Ἐκθεσί τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φιλίππων κ. Προκοπίου. Ἀμφότερα τά πολυσέλιδα κείμενα παρουσιάζουν ὠμή τήν ἀλήθεια.

Νά δεχτοῦμε αὐτό, πού κυκλοφόρησε μετά τό 1998, ότι ή τότε νέα Ἐκκλησιαστική ἡγεσία, μέ ὑποβολιμαία κρυφή παρέμβασί της, ἐφρόντισε νά μετατραποῦν ἀπό τήν δικαιοσύνη, τά πέντε, ἐκ τῶν ἐπτά, κακουργήματα σέ πλημμελήματα; Κατά τίς ἴδιες πληροφορίες, γιά τά δύο-ἐκ τῶν ἐπτά-κακουργήματα τό Δικαστήριό ἐξέδωσε ἀθωωτική ἀπόφαση. Προφανῶς, εάν ἔτσι συνέβησαν τά πράγματα, δέν ὑπάρχει ἀθώωση γιά ἐκεῖνα τά πέντε κακουργήματα, ἀλλά συγκάλυψη, μέσα ἀπό τή «βάφτιση» τῶν κακουργημάτων σέ ... πλημμελήματα.! Ἐπί πλέον, τώρα προστίθενται καί ἄλλα τέσσερα παρόμοια καινούργια κακουργήματα! Ἐπομένως ὅπως

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης

Κωδικός 2360

Ἰδιοκτήτης - Ἐκδότης

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ

Διεύθυνση

19011 Αὐλῶν Ἀττικῆς

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο

ISSN 1790-482X

«Ἐσω τῶν θυρῶν»

Μεταφέρω, από τό ἄρθρο τῆς Μαρίας Ἀντωνιάδου (Βῆμα 29 Μαρτίου 2011) μερικούς ἀπό τούς ἐνοχλητικούς νυγμούς, μέ τούς ὁποίους ἐπεσήμανε τό διευρυμένο Συνοδικό μπάχαλο ὁ ἴσαμε τό τέλος τοῦ Μαρτίου γενικός διευθυντής τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

«...Δυστυχῶς, ἡ μεταχείριση τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας (τὴν ὁποῖαν συστηματικῶς ἀγνοοῦν ὅτι ἀποτελεῖ

Θεῖο Καθίδρυμα καί ὄχι μόνο ἓνα ἀπλό ΝΠΔΔ τὴν τελευταία διετία ἔχει ἐπανέλθει σέ καθεστῶς ὁμηρίας καί ἀπαξίωσης μετὰ τὴ δίκαιη ἀντιμετώπιση τῆς τὴν προηγούμενη ἐπταετία (2002-2009)» τονίζει ὁ κ. Ζαμπέλης καί προσθέτει: «Μερικά, δυσ-

τυχῶς μέσα στὴν Ἐκκλησία καί κυρίως στοὺς κόλπους τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἐπιθυμοῦν μία Ἐκκλησία βουβή, ἄβουλη καί ἔρμαιο τῆς κρατικῆς ἐξουσίας».

προαναφέραμε, πιστεύουμε ἀκράδαντα ὅτι, τό τότε μέγα(!) σκάνδαλο συνδέεται ἄρρηκτα καί συνεχίζεται μέ τὰ σημερινὰ προκλητικά οἰκονομικά σκάνδαλα.!

Νά προσθέσουμε ὅτι, στό στάδιο τῆς συγκαλύψεως (ἢ στὴν προσπάθεια συγκαλύψεως!) εὐρίσκεται ἤδη καί τό σκάνδαλο τῆς ἄλλοτε κραταιᾶς Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύης», γιὰ τό ὁποῖο μάλιστα ὑπάρχει ἔκθεση καταπέλτης, μὴ δημοσιοποιηθεῖσα καί μὴ λαβοῦσα τὸν δρόμο τῆς δικαιοσύνης, ὅπως θά ἔπρεπε. Ὑπάρχουν ἐπίσης καί ἄλλες ὑποθέσεις βαρυτάτων οἰκονομικῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἐγκληματικῶν πράξεων (σκανδάλων), πού εὐρίσκονται εἰς τὰ εἰσαγγελικά γραφεῖα, καί εἰς τὰ δημοσιογραφικά χέρια. Καί ὅμως, ὅλα αὐτά τὰ καλύπτει ἓνα πέπλο ἐνόχου σιωπῆς ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἠγεσία.

Εἶναι πασιφανές ὅτι, οἱ ἀρχικά δια-

πιστωθεῖσες κακουργηματικές πράξεις τοῦ 1997, τώρα ἐπικαιροποιοῦνται μέ τίς διαπραχθεῖσες νέες κακουργηματικές πράξεις. Πολλά δέ ἀπὸ τὰ τότε καταγραφόμενα ἐγκλήματα ἐπαναλαμβάνονται μέ τὸν ἴδιο ἀκριβῶς τρόπο!!! Αὐτὰ εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τῆς Ἀτιμωρησίας.! Δυστυχῶς δέ, καί πολλές βάσιμες φήμες καί πληροφορίες μᾶς παραπέμπουν καί σέ ἄλλες μυστικές ἢ κυοφορούμενες σκοτεινές ὑποθέσεις οἰκονομικῆς φύσεως.!

Ἐν κατακλείδι, αὐτό πού προέχει γιὰ νά ἐπιτευχθῇ οἰκονομικὴ κάθαρση στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἶναι νά συνδεθοῦν καί νά ἐπικαιροποιηθοῦν ὅλες οἱ οἰκονομικὲς ἀτασθαλίες καί νά λάβουν πραγματικά τό δρόμο πρὸς τὴν Ποινικὴ καί Ἐκκλησιαστικὴ Δικαιοσύνη, ἡ ὁποία νά ἀφεθῇ νά δράσῃ ἀμερόληπτα.

Σ.Κ.Χ.

Σέ ἄλλο σημεῖο ἀπευθυνόμενος στόν Ἀρχιεπίσκοπο Ἱερώνυμο μέ μιά «σημείωση», δηλώνει μέ ἔμφαση:

«Τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμον τόν ἀγαπῶ, τόν τιμῶ καί θά τόν θυμᾶμαι πάντοτε ὅπως τόν γνώρισα τά τελευταῖα δεκατέσσαρα ἔτη πρό τῆς ἀναρριχήσεώς του στόν Ἀρχιεπισκοπικό θρόνο καί αὐτό δέν ἀλλάζει μέ ὅ,τιδήποτε ἤθελε συμβεῖ».

...«Μερικοί Ἱεράρχες, οἱ ὁποῖοι μάλιστα εἶναι λαλίστατοι ἐπὶ παντός τοῦ ἐπιστητοῦ, πιστεύουν ὅτι πέραν τοῦ ὅτι εἶναι ἄριστοι θεολόγοι, εἶναι καί ἄριστοι νομοκανονικολόγοι καί ἐντυφεῖς οἰκονομολόγοι καί γνωρίζουν τά νομικά καί οἰκονομικά δρώμενα κάλλιον τῶν νομικῶν καί

τῶν οἰκονομολόγων ἐλέω τῆς Θεοῦ Δεσποτείας πού τούς ἔχει ἀνατεθεῖ. Αὐτό δέν ἰσχύει εἰς τήν πράξιν καί εἰς τό σημερινό πολύπλοκο γίνεσθαι τῆς παγκοσμιότητος, πού εἴτε ἐπιθυμοῦμε εἴτε ὄχι εἴμεθα μέρος τῆς».

«...Βεβαίως πάντα ὑπάρχουν οἱ κακεντρεχεῖς, πού δέν χάνουν εὐκαιρία νά κατακρίνουν τό ἔργο τῆς Ὑπηρεσίας μέ ἀθέμιτα μέσα καί διά τοῦ Τύπου, προτάσσοντας τό γνωστό στούς διαδρόμους "αὐτοί τοῦ τετάρτου" λές καί μιᾶνε γιά "μιάσματα" καί ὄχι γιά σάρκα ἐκ τῆς σαρκός τους. Εὐτυχῶς εἶναι λίγοι, δέν ξεπερνοῦν τά δάχτυλα τοῦ ενός χεριοῦ, ἀλλά ἡ ἐκκλησιαστική ἱστορία θά τούς ἐγγράψει ἐκεῖ πού τούς ἀρμόζει. Ἡ ἱστορία ἀργεῖ, ἀλλά εἶναι ἀμείλικτη στήν τελική της κρίση».

Ἡ «Ἐλεύθερη Πληροφόρηση» στό διαδίκτυο.

Διεύθυνση: el-pliroforisi.gr

Καί οἱ Ἐκδόσεις «Σπορά» στό διαδίκτυο

(γιά μιά γνωριμία μέ τό συγγραφικό ἔργο τοῦ

Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος Νικοδήμου)

Διεύθυνση: spora.gr